

СУТНІСТЬ МІЖНАРОДНОГО РИНКУ ІННОВАЦІЙ

асистент Міцура О.О.

Сучасні ринкові реалії дають підстави розглядати світове господарство як самостійну системну цілісність, із властивими тільки їй закономірностями, суб'єктивним складом та проблемами. Практичним механізмом, який реалізує закономірності світового господарства та міжнародної економічної діяльності, є інститут міжнародного ринку. Міжнародний ринок (або міжнародні ринки) у загальному розумінні слід розглядати як продукт історичного розвитку економік країн та процесів виробництва. Разом з тим він є ключовим фактором формування державної політики різних рівнів на спрямувань та роботи підприємницького сектору економіки.

Для того аби дати визначення міжнародному (чи світовому) ринку як середовищу підприємництва, яке поширюється за межі однієї окремої держави, слід в якості базису розглядати загальне тлумачення ринку як такого.

Отже, ринок можна визначити як систему, котра об'єднує різні суб'єкти (покупців та продавців, більш опосередковано – виробників і споживачів товарів та послуг) на певних принципах (передусім згідно з певними умовами ціноутворення та правилами поведінки) і з урахуванням дії певних інститутів (законодавства, матеріальних об'єктів та ін.). Таким чином міжнародний ринок інновацій можна визначити наступним чином.

Міжнародний ринок інновацій – це динамічна система, яка поєднує в єдиний господарський механізм різнонаціональних продавців та покупців, виробників та споживачів інноваційних товарів чи послуг за допомогою цінкових та споживчих критеріїв обміну з використанням нормативно-правової та інституціональної інфраструктури міжнародних відносин у сфері інноваційної діяльності.

Міжнародний ринок інновацій став набувати ознаки єдиної світової системи на початку ХХ ст., перед Першою світовою війною, відбулася значна концентрація виробництва та банківської діяльності, за якої переважна частина світу була включена в орбіту господарсько-збутової діяльності великих корпорацій. Провідні ж країни поділили світ на сфери впливу та перетворили взаємну конкуренцію на

протистояння та протиборство в глобальному масштабі.

Сьогодні розвиток міжнародного ринку інновацій відбувається паралельно та в умовах складних і багатобічних зворотних зв'язків зі сферою виробництва, прискорюючи його й отримуючи від нього імпульси щодо збільшення обсягів товарів, які перебувають в обігу, та диверсифікації, розроблення нових та модифікації існуючих форм і предметів обміну.

Суб'єктами міжнародного ринку інновацій є держави, підприємства, організації, установи, університети, фонди, фізичні особи (учені і фахівці), ТНК, міжнародні організації та об'єднання.

Об'єктами міжнародного ринку інновацій є результати інтелектуальної діяльності, представлені:

- у предметній формі (у вигляді устаткування, агрегатів, дослідних установок, інструментів, технологічних ліній і так далі);
- у неупредметній формі (дані науково-дослідних, проектно-конструкторських робіт у вигляді аналітичних звітів, конструкторської і технічної документації);
- у вигляді знань, досвіду, консультування у сфері маркетингу, проектного управління, інжинірингу і інших науково-практичних послуг, пов'язаних із супроводом і обслуговуванням інноваційної діяльності.

Ринок інновацій характеризується переліком відмітних особливостей:

- він традиційно є новим для організації, що виходить на ринок (через новизну розробленого продукту доводиться мати справу з незнайомими споживачами);
- він є нееластичним, унаслідок обмеженого впливу цінової політики на обсяг збуту;
- він характеризується обмеженою кількістю покупців і продавців.

Попит на інноваційну продукцію може виходити з власне наукового співтовариства, промисловості або від суспільства в широкому його розумінні. У багатьох випадках створення інновації не спричиняє появу попиту, оскільки характерною особливістю для неї є високий ступінь ринкової і технологічної невизначеності. На цьому етапі важливим завданням стає створення сприятливих умов для сприйняття цієї інновації міжнародним ринком, що вбачається більш складним за роботу на внутрішньому ринку.